

HÚSVÉT VASÁRNAP

III.

Tropár. 5. hang. Sajat dallamon.

Föltámadt Krisztus halottaiból, / legyőzte halállal a halát, / és a sírban lévőknél / életet ajándékozott.

Megismételjük kétszer s aztán a következő előversekre még egyszer-egyszer

Előversek: Keljen föl az Isten, és széledjenek el az ő ellenségei, / és fussanak orcája elől, kik őt gyűlölik!

Mint elenyésszik a füst, enyésszenek el, / mint elolvad a viasz a tűz színe előtt!

Úgy vesszenek el a bűnösök Isten színe elől, / és az igazak vigadjanak!

Ez a nap, melyet az Úr szerzett: / örvendezzünk és vigadjunk azon!

Dicsőség... most és...

Ezután a pap emeltebb hangon:

Föltámadt Krisztus halottaiból, / legyőzte halállal a halált.

És a sírban lévőknél / életet ajándékozott.

KÁNON

I. ÓDA

5. hang

Föltámadás napja a Pászká, / az Úrnak Pászkája, / világosodjunk fel, népek, / mert a halálból az életre / és a földről az égbe / átvitt minket Krisztus Istenünk, / kik az ő győzelmét énekeljük!

III. ÓDA

Jertek, igyunk új italt, / nem a kemény sziklából csodásan fakasztottat, / de a Krisztus sírjából csörgedező / halhatatlanság forrását, / kiben megerősödünk!

Ipákoj. 4. hang

Máriával együtt levők kora hajnalban kimenvén, / a sírra tett követ elhengerítve találták, / és az angyaltól, ím, ezt hallák: / Az örök világosságban lévőt / miért keresitek, mint embert, a holtak között? / Lássátok a síri lepedőket, / fussatok és hirdessétek a világnak, / hogy feltámadt az Úr, legyőzván a halált! / Mert valóban Isten Fia ő, / ki üdvözíti az emberi nemzedéket.

IV. ÓDA

A szent sírnak órhelyén / álljon ma velünk az isteni szózatú Habakuk, / és mutassa a fényességtől tündöklő angyalt, / ki világosan hirdeti nekünk: / Ma lett üdvössége a világnak, / mert föltámadt Krisztus, a mindenható!

V. ÓDA

Keljünk fel kora hajnalban, / és hozzunk balzsam helyett magasztaló éneket az Úrnak, / és meglátjuk Krisztust, / az igazság napját, / ki örök életet áraszt mindnyájunkra!

VI. ÓDA

Leszállottál, Krisztus, a föld alsó részeibe, / és összetörted a foglyokat letartó börtönök zárait, / s a harmadik napon, / mint Jónás a cethalból, / föltámadtál a sírból.

Konták. 8. hang

Bárha sírba is leszálltál, Halhatatlan, / de a pokol hatalmát megrontád, / és föltámadtál, mint győzedelmes, Krisztus Isten, / a kenethozó asszonyoknak mondván: Örvendjetek! / És apostolaidnak békét ajándékozván, / feltámasztád az elesetteket.

Ikosz:

A nap lementé előtt sírjába szálló Napot korán reggel keresvén a kenethozó asszonyok, egymásnak, ím, ezt mondák: Társnók! Jertek, fűszerekkel kenjük meg az élethozó és eltemetett testet, mely az elbukott és sírban fekvő Ádámot feltámasztja. Sietve menjünk, mint a napkeleti bölcsek, és imádjuk őt, és vigyünk balzsamot ajándécul, nem a pólyákba, de a síri gyolcsba göngyöltnek, és siránkozva kiáltunk: / Ó, Uralkodó! Kelj föl, / és támaszd fel az elesetteket!

VII. ÓDA

Ki az ifjakat a kemencéből megszabadítá, / emberi testet öltvén / szenved, mint halandó, / és szenvedése által a halandót / a romolhatatlanság ékességébe öltözteti, / ő egyedül áldott és dicsőített Istene atyáinknak.

VIII. ÓDA

Ez ama jeles és szent nap, / szombat után az első, / az ünnepek királyi és uralkodói ünnepe / s az ünnepélyek ünnepélye, / melyen áldjuk Krisztust örökké.

IX. ÓDA

Előének:

Angyal kiáltá a Kegyteljesnek: / Legtisztább szent Szűz, örvendezz! / És ismét mondom: örvendezz; / mert Fiad föltámadt / harmadnap a sírból, / s a holtakat föltámasztá. / Emberek, vigadozzatok!

Irmosz:

Tündökölj, tündökölj, mennyei Jeruzsálem, / mert az Úr dicsőnye fölötted fölvirradt! / Örvendj mostan és vigadozz, új Sion-hegy, / és te gyönyörködjél, tiszta Istenszülő, / Fiad föltámadásán!

DICSÉRETI SZTIHIRÁK

5. hang. Saját dallam.

Elővers: Keljen fel az Isten, / és széledjenek el az ő ellenségei, / és fussanak orcája elől, kik őt gyűlölik!

Szentséges Pászka lőn ma nekünk kinyilvánítva, / az új és szent Pászka, / titokteljes, legtiszteltebb Pászka, / Pászka a megváltó Krisztus, / szeplőtelen Pászka, / nagy Pászka, a hívők Pászkája, / a Paradicsom ajtaját megnyitó Pászka / és minden hívőt megszentelő Pászka.

Elővers: Mint elenyészik a füst, enyészzenek el, / mint elolvad a viasz a tűz színe előtt.

Jöjjetek, / ti, a dicső látványt hirdető asszonyok, / és Sionnak mondjátok: / Halld tőlünk Krisztus föltámadásának örvendetes híret, / gyönyörködjél, vigadozz és örvendj, Jeruzsálem, / látván Krisztus királyt, / mint ékes vőlegényt, kiszállni a sírból!

Elővers: Úgy vesszenek el a bűnösök Isten színe elől, / és az igazak vigadjanak!

A kenethozó asszonyok / korán reggel az Életadó sírjához érkezvén, / angyalt találtak a sírkövön ülve, / ki szólván hozzájuk, mondá: / Mit keresitek az élőt a holtak között, / mit siratjátok az enyészhetlent az enyészetben? / Menvén, ezt hirdessétek / az ő tanítványainak!

Elővers: Ez a nap, melyet az Úr szerzett; / örvendezzünk és vigadjunk azon!

Szépséges Pászka, / az Úr Pászkája, / Pászka! / Legtisztesebb Pászka / tűnt föl ma nekünk; / Pászka, örömmel egymást öleljük; / ó Pászka, a szomorúság váltsága! / Mert ma a sírból, mint palotából, felragyogott Krisztus, / és az asszonyokat örömmel eltölté, mondván nekik: / Ezt hirdessétek az apostoloknak!

Elővers: Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön-örökké. Amen.

Feltámadás napja van, / világosodjunk fel ezen ünnepélyel, / és egymást, mint testvérek, öleljük! / A feltámadás által / gyűlölőinknek is / bocsássunk meg, / és így énekeljünk:

Föltámadt Krisztus halottaiból, / legyőzte halállal a halát, / és a sírban lévőeknek / életet ajándékozott. *(háromszor)*

Föltámadt Krisztus!

Felelet: Valóban föltámadt!

Apostol: ApCsel 1,1-8

Az első könyvben arról írtam, Teofil, mit tett és tanított Jézus egészen addig a napig, amelyen – miután a Szentlélek által megbízást adott az apostoloknak, akiket kiválasztott – fölvetetett a mennybe. Szenvedése után számos bizonyítékkal mutatta meg ezeknek, hogy él. Negyven napon át megjelent nekik, és beszélt Isten országának dolgairól. Amikor együtt volt velük, megparancsolta nekik, hogy ne távozzanak el Jeruzsálemből, hanem várják meg, amit az Atya megígért: „Ez az, amiről tőlem hallottatok. János vízzel keresztelt, ti pedig nemsokára Szentlélekkel lesztok megkeresztelve.” Amikor együtt voltak, megkérdezték tőle: Uram, most állítod helyre Izrael királyságát? Ezt mondta nekik: Nem tartozik rátok, hogy ismerjétek az időt és az alkalmat, amit hatalma révén az Atya elrendelt. De amikor eljön rátok a Szentlélek, erőt kaptok, és tanúim lesztok Jeruzsálemben, egész Júdeában és Szamariában, sőt egészen a föld végső határáig.

Evangelium: Jn 1,1-17

Kezdetben volt az Ige, és az Ige az Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő volt kezdetben az Istennél. Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett.

Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben világít, és a sötétség azt nem fogta fel.

Volt egy ember, akit Isten küldött, János volt a neve. Ő tanúskodni jött, hogy tanúságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen általa.

Nem ő volt a világosság, csak tanúságot kellett tennie a világosságról. Az igazi világosság, mely minden embert megvilágosít, a világba jött.

A világban volt, és a világ általa lett, mégsem ismerte fel őt a világ. A tulajdonába jött, övéi azonban nem fogadták be.

Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek, azoknak, akik hisznek az ő nevében, akik nem a vérből, sem a test vágycsatornájából, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek.

És az Ige testté lett, és közöttünk lakozott, és láttuk dicsőségét, mint az Atya Egyszülöttének dicsőségét, aki kegyelemmel és igazsággal teljes.

János tanúságot tett róla, és fennhangon hirdette: „Ő az, akiről azt mondtam: Aki utánam jön, előttem lett, mert előbb volt, mint én.”

Mi mindannyian az ő teljességéből részesültünk, kegyelmet kegyelemre fogadva.

Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság pedig Jézus Krisztus által lett.

Föltámadt Krisztus halottaiból, / legyőzte halállal a halát, / és a sírban lévőknek / életet ajándékozott.

